

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/374/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520205601
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1520205601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - L.. B. S. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, Q., zastúpená advokátkou JUDr. Denisou Jánošíkovou, AK so sídlom Klincová 35, Bratislava a otec - I.. Q. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, Q., v konaní na návrh matky o zmenu subjektu realizujúceho výchovné opatrenie a na návrh otca o nariadenie výchovného opatrenia matke, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 68P/13/2020-123, zo dňa 27.05.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku I. a II. m e n í tak, že

Súd nariaďuje výchovné opatrenie, ktorým sa maloletej S. S., nar. XX.XX.XXXX a jej rodičom I.. Q. S., nar. XX.XX.XXXX a L.. B. S. C., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť podrobiť sa odbornému výchovnému a sociálnemu poradenstvu v Občianskom združení TENENET, Lichnerova 41, Senec, IČO: 42 255 015, v rozsahu 20 hodín pre maloletú a 20 hodín pre každého z rodičov v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku za účelom pomôcť zvládať maloletej Zoji výchovné prostredia u každého z rodičov, aby to malo na ňu čo najmenší dopad.

Rodičia a maloletá, ktorej účasť je povinný zabezpečiť ten z rodičov v koho starostlivosti sa v určený termín bude nachádzať, sú povinní zúčastniť sa nariadených stretnutí, ktorých presnú špecifikáciu a čas stretnutí určí poverený pracovník TENENET o.z.

II. Vo zvyšku, vo výroku III. a IV. sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie, rozsudkom, zo dňa 27.05.2021, č.k. 68P/13/2020-123, vo výroku I.nariadil výchovné opatrenie, ktorým maloletej S. S., nar. XX.XX.XXXX a jej rodičom I.. Q. S. a L.. B. S. C. uložil povinnosť podrobiť sa odbornému výchovnému a sociálnemu poradenstvu v občianskom združení TENENET, Lichnerova 41, Senec, IČO: 42 255 015, za účelom pomôcť zvládať maloletej Zoji výchovné prostredia u každého z rodičov, aby to malo na ňu čo najmenší dopad. Vo výroku II. rozhodol, že rodičia a maloletá, ktorej účasť je povinný zabezpečiť ten z rodičov u koho maloletá v určený termín bude, sú povinní zúčastniť sa na nariadených stretnutiach, ktorých presná špecifikácia a rozsah budú určené povereným pracovníkom TENENET o.z. Vo výroku III. týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 22P/46/2015-10, zo dňa 19.03.2015, vo výroku I., II. Vo výroku IV. zamietol

návrh otca na nariadenie výchovného opatrenia matke uložením povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktorý by jej pomohlo korigovať nereálne predstavy o fungovaní sveta a korigovať jej nevhodné výchovné pôsobenie na maloletú. V Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 2 ods. 1, čl. 4 veta prvá a druhá Základných zásad, § 2 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, 2, § 120 ods. 1, § 111 písm. f/ zák.č. 161/20154 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, § 37 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. a/, b/, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, 3, § 26, § 37 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 4 písm. a/, b/, ods. 7, ods. 8 veta druhá a tretia Zákona o rodine, čl. 3 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa (prijatý v New Yorku 20. novembra 1989 vyhlásený pod č. 104/1991 Zb.), čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti návrhu matky. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletá žije dva roky v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, ktorí spolu komunikujú len formálne, snažia sa presadzovať u nej svoje predstavy výchovy, každý z nich má vlastnú optiku na výchovu 11-ročného dieťaťa a inú intenzitu vnímavosti ohľadom jej potrieb a záujmov. Konštatoval, že otec volí výchovu prísnu, nekompromisnú a na druhej strane matka by nemala maloletú príliš vťahovať do svojich zdravotných problémov. Napriek rozdielnym charakterovým vlastnostiam rodičov sú rodičia povinní spolu komunikovať a podieľať sa na výchove maloletej, ktorá sa naučila žiť v ich domácnostiach, prispôbiť sa ich potrebám, požiadavkám a pravidlám. Významnú rolu tu zohráva dlhodobo realizované výchovné opatrenie hlavne vo vzťahu pravidelných stretnutí psychologičky s maloletou, ktorá v pozitívnom zmysle ovplyvnila aj charakterové vlastnosti maloletej. Prihliadol na vyjadrenie maloletej, z ktorého vyplynulo, že aktuálne stratila dôveru v psychologičku, ktorá podľa nej posúva otcovi informácie, ktoré by inak nemala. Vzal v úvahu správu Poradenského Centra Nádej, Občianske združenie (ďalej len „Centrum Nádej“), z ktorej mal preukázané, že výchovné opatrenie si aktuálne už neplní svoj cieľ. Zároveň konštatoval, že Centrum Nádej a psychologička, ktorá s maloletou pracovala urobili veľký kus práce ako vyplýva zo správ Centra Nádej, spôsobu správania sa maloletej, spôsobu jej vyjadrovania sa o rodičoch s úctou a rešpektom. Dospel k záveru, že výchovné opatrenie je opodstatnené, dôvodne a jeho potreba pretrváva, keď aj samotní rodičia na ňom trvajú, ale práve z dôvodu vyjadrenia maloletej a správy Centra Nádej o aktuálnom neplnení si účelu výchovného opatrenia v ich zariadení považoval za potrebné zmeniť zariadenie, v ktorom sa bude výchovné opatrenie naďalej realizovať. Napriek návrhu matky určiť na realizáciu výchovného opatrenia spol. Úsmev ako dar a nesúhlasu otca so zmenou zariadenia, rozhodol o zmene zariadenia na subjekt TENENET o.z., ktorý poskytuje služby aj na adrese Mokrohájska cesta 3 v Bratislave. Účel výchovného opatrenia, vzhľadom na výsledky dokazovania a aktuálne potreby dieťaťa, vymedzil v rozsahu pomôcť zvládať maloletej výchovné prostredia u každého z rodičov, aby to malo na ňu čo najmenší dopad. Trvanie výchovného opatrenia nevymedzil žiadnym časovým rozsahom, s prihliadnutím na predchádzajúce konania a spory rodičov o maloletú a potrebu s maloletou dlhodobo pracovať v záujme jej ďalšieho zdravého psychického vývinu. Zdôraznil, že bude sledovať, či a s akým výsledkom sa realizuje výchovné opatrenie v novom zariadení a či sa ho rodičia zúčastňujú. Návrh otca na uloženie výchovného opatrenia matke zamietol majúci za to, že úlohou súdu má byť rodinné väzby sceľovať a nie ničiť. Konštatoval, že daný návrh otca ho umocnil v tom, že je potrebné pokračovať v nariadenom výchovnom opatrení nielen vo vzťahu k dieťaťu, ale aj k rodičom. Týmto uznesením zmenil výrok I. a výrok II rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 22P/46/2015-10, zo dňa 19.03.2015. Keďže pôvodne bolo rozhodované rozsudkom, i napriek ust. § 111 písm. l) CMP rozhodol formou rozsudku, nakoľko rozsudok nie je možné meniť uznesením. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a zaviazal súd prvej inštancie k nariadeniu osobitného výchovného opatrenia matke uložením povinnosti podrobiť sa odbornej pomoci. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, nevysporiadal sa s navrhnutými a predloženými dôkazmi a na základe vykonaných, resp. nevykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súdu prvej inštancie vytkol, že napadnuté rozhodnutie deformuje účel výchovného opatrenia a ignoruje predošlé rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave, ktorými mal byť preukázaný pokračujúci nezdravý vplyv matky na maloletú. Mal za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s priznaním matky k páchaní trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, neskúmal súvislosť návrhu matky so skončením podmieneného prerušenia trestného konania. Podľa jeho názoru, súd odignoroval, že akreditovaný subjekt potvrdil, že pozitívna zmena pri matke nenastala a práve matka je prekážkou zmeny, naďalej prenáša negatívne postoje na maloletú a nezdravo ju pripútava

k sebe aj budovaním strachu o jej zdravotný stav. Namietal, že súd sa nevysporiadal s jeho návrhom na uloženie výchovného opatrenia matke, pretože v konaní boli predložené dôkazy preukazujúce zhoršujúce sa negatívne dopady na maloletú. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces, ku ktorému malo dôjsť nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie vypočutím maloletej v týždni, kedy bola u matky a pod jej výlučným vplyvom, pričom mal vedomosť o patologickom pripútavaní a deformovaní reality zo strany matky. Súd rezignoval na objektívne zisťovanie rozporečnosti maloletej, jej názorový rámec mimo vplyvu matky v domácnosti otca a rezignoval na vypočutie reprezentantov skautingu, ktoré navrhol. Vytýkal, že konanie vykazuje vady, čím došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, nesúladnému so záujmom maloletej. Nariadením výchovného opatrenia v subjekte vzdialenom od bydliska rodičov a maloletej cca 34 km, boli poškodené strany konania, nakoľko po časovej aj ekonomickej stránke je výhodnejšia realizácia výchovného opatrenia v mieste bydliska oboch rodičov. Podľa jeho mienky, o zmene subjektu výchovného opatrenia rozhodol súd na základe subjektívneho hodnotenia a pocitu matky, ktorá sa výchovnému opatreniu riadne nepodrobuje, a pochybnosti otca o novom subjekte nepovažoval za relevantné, čo je diskriminačné a preukazujúce nevyvážené konanie zo strany súdu voči účastníkom. Vyslovil názor, že súd sa nezaoberal so zamieňaným bydliskom matky, ktoré bolo vyhodnotené ako nezdravé výchovné prostredie, pričom matka od nástupu maloletej do školy a od uvoľnenia epidemických opatrení každé odovzdanie realizovala na adrese svojich rodičov. Uviedol, že matka niekoľko rokov manipuluje maloletú, atakuje a sponchyňuje ho, fabuluje krivými trestnými obvineniami a marením úradného rozhodnutia. Súd prvej inštancie dezinterpretoval jeho vyjadrenia a zmenou ich výpovednej hodnoty poškodil jeho aj maloletú. Tiež dezinterpretoval aj výsluch maloletej, ktorá aktuálny subjekt nehodnotila negatívne, nevyjadrila záujem ho zmeniť, ale uviedla, že nemá problém, ak by s ňou pracoval niekto iný. Maloletá neuviedla, že je smutná zo zlyhania akreditovaného subjektu, ktorý mal údajne posunúť informácie otcovi, čo súd vyhodnotil ako stratu dôvery. Namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal matkou prezentovaným tvrdením, že maloletá hodnotila prácu akreditovaného subjektu ako nedostatočnú. Mal za to, že vyjadrenie pracovníka Úradu sociálnych vecí a rodiny k aktivitám maloletej postrádajú základnú výpovednú hodnotu, keďže ide o vyjadrenie osoby bez znalosti pozadia prípadu, pomerov rodiny a prostredia. Podozrel, že súd prvej inštancie bez jediného dôkazu posúdil jeho výchovu ako prísnu a nekompromisnú. Napadnutý rozsudok považoval za nekonzistentný, keď súd pozitívne hodnotí prácu akreditovaného subjektu a zároveň naznačuje, že subjekt zlyhal, čo by malo zakladať dôvod na konanie voči subjektu. Zdôraznil, že ciele výchovného opatrenia nie je možné dosahovať z dôvodu nespôlupráce matky, z čoho vyplýva potreba osobitného konania, a to práca akreditovaného subjektu s matkou. Odignorovaním tejto skutočnosti bol matke poskytnutý priestor na ďalšie konanie v rozpore so záujmom maloletej, čím dochádza k ignorovaniu osobnosti a potrieb maloletej a pokračovaniu v nezdravom citovom pripútavaní, vydieraní a deformovaní reality matkou. Mal za to, že súd sa nevysporiadal s preukázanými zisteniami, že matka maloletú navádza na klamstvá a zatajuje informácie pred otcom, nevysporiadal sa s odlišným prístupom rodičov k mimoškolským aktivitám, ktoré by maloletá mohla navštevovať ako sú floorbal, skauting a nezaoberal sa otázkou prečo má matka problém s tým, aby maloletá rozvíjala v skautingu vlastné kritické myslenie, porovnávala sa ako iné fungujúce rodiny a odignoroval rozpory v tvrdeniach matky o neschopnosti rodičov komunikovať bezproblémovo. Namietal, že súd sa nezaoberal konaním matky, ktorá zmarila pomoc psychológa pre maloletú, ktorá je riešená školou, má logopedický problém, nedôveruje si, je v sklúčujúcom rozpore pre matku a jej správanie, čo vyplýva aj zo správy akreditovaného subjektu. Maloletá s pribúdajúcim vekom vníma a hodnotí správanie matky a uvedomuje si, že táto nehovorí pravdu, vyhráža sa jej a účelovo ju vydiera, dehonestuje pred ňou otca, jeho partnerku a učiteľov a pokračuje v nezdravom pripútavaní maloletej formou spoločného spánku v jednej posteli. Zistil, že maloletú po príchode od otca matka vypočúvala a nahrávala, pričom sa maloletá mala vyjadriť, že najradšej by matke nič nehovorila, aby nezúrila. Namietal, že súd sa nevysporiadal s jeho návrhom na zistenie v akom kontakte boli navrhované subjekty (Úsmev ako dar a TENERNET) s matkou a jej právnu zástupkyňou. Uvedené je relevantné s ohľadom na predošlé manipulatívne správanie matky za hranicou zákonnosti. Nový subjekt totiž nebude schopný poskytnúť kontinuitu, nebude prínosný pre prospech maloletej a zmena subjektu by poslúžila len matke pri jej manipulovanom a protiprávnom konaní. Súd prvej inštancie nezohľadnil relevantné skutočnosti, predošlé rozsudky súdov, názory súdnych znalcov a akreditovaného subjektu a postavil otca do znevýhodnenej pozície, keď by mal nanovo vyvracať už v minulosti vyvrátené fabulácie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť považujúc ho za prospešný pre maloletú. Mala za to, odvolanie podané otcom je nepresné, keď z jeho obsahu nie je zrejmé, či sa odvoláva voči všetkým výrokom rozsudku.

Nespochybnila, že komunikácia medzi ňou a otcom je formálna a výlučne písomná. Uviedla, že v minulosti prejavila záujem o odborné poradenstvo vykonávané Dr. Valkovičom, ktorého sa mal zúčastňovať aj otec na základe rozhodnutia Okresného Bratislava V, zo dňa 14.01.2016, sp. zn. 22P/120/2015, avšak otec prestal psychológa navštevovať a toto bez účasti oboch rodičov prestalo naplňať svoj účel. Poznamenala, že rodičia aktuálne žiadne odborné poradenstvo nenavštevujú. Rada by nastavila pravidlá komunikácie s otcom, avšak bez tretej osoby by toto nebolo možné, pričom nariadené výchovné opatrenie vnesie objektívny pohľad obom rodičom, na názory, vyjadrenia a stanoviská druhého rodiča pri výchove maloletej. Mala za to, že z obsahu odvolania otca vyplynulo, že jeho postoj k matke je neustále hodnotiaci, odmietol prijať realitu a možnosť, že sa mohla zmeniť. Zdôraznila, že maloletá vyhodnotila zmenu subjektu vykonávajúceho výchovné opatrenie aj zmenu poverenej psychologičky ako bezproblémové. Keďže otec počas celého konania namietal zmenu akreditovaného subjektu, predpokladala, že jeho odvolanie smerovalo len voči výroku IV. a ku skutočnostiam, ktoré nesúviseli s daným výrokom sa nevyjadřila. Súhlasila s názorom, že maloletá nemala byť vťahovaná do jej zdravotných problémov, avšak vzhľadom na jej diagnostikovaný diabetes a podávanú inzulínovú liečbu nebolo možné liečbu utajiť. Vyslovila názor, že otec využil toto konanie na očiernenie jej osoby a spochybňovanie jej rodičovských kompetencií, keď neustále poukazoval na neaktuálne problémy prežité v minulosti. Neodmietla výchovné opatrenie, ktoré bolo nariadené rodičom, ale návrhom na zmenu akreditovaného subjektu chcela docieľiť zlepšenie výkonu nariadeného výchovného opatrenia, ktorý by zohľadňoval reálny a aktuálny stav. Prejavila záujem na odstránení problémov u maloletej, ktoré priniesla striedavá osobná starostlivosť, počúva a akceptuje súd, či inú inštitúciu, čo je zrejme aj z jej konania za posledné roky. Odvolanie otca považovala za predčasné, vzhľadom na nariadené výchovné opatrenie bez časového obmedzenia. Samotné výchovné opatrenie preukáže, čo rodičia potrebujú odborné poradenstvo a prístup na zabezpečenie čo najkvalitnejšej výchovy maloletej. Z práce Centra Nádej vyplynulo, že takéto služby rodičom neposkytovalo, ev. nie za riadne stanoveným účelom výchovného opatrenia. Namietala tvrdenie otca, že výlučne matka by potrebovala odbornú pomoc pri svojej výchove.

5. Podaním zo dňa 24.09.2021 otec odmietol subjektívne hodnotenia matky o údajnom nepresnom odvolaní a vyjadril nesúhlas, že by odvolanie smerovalo len voči výroku IV. napadnutého rozsudku. Uviedol, že odvolanie chronologicky reagovalo na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré poškodilo maloletú. K vyjadreniu matky ohľadom vykonávaného odborného poradenstva u Dr. Valkoviča upresnil, že práve matka odmietla spolupracovať, nebola schopná sa riadiť usmerneniami psychológa, pričom na rozdiel od matky nevynechal ani jedno sedenie. Výchovné opatrenie vykonávané Centrom Nádej sa pokúšalo o spoločné sedenia rodičov, avšak matka nespocoľupracovala a slovne ho atakovala pred pracovníkmi Centra Nádej. Zdôraznil, že matka potrebuje odbornú pomoc a ak by mala skutočný záujem o nastavenie pravidiel medzi rodičmi, nebolo by nutné meniť subjekt, ktorý s maloletou, ako aj otcom pracoval bez problémov. Poukázal na konštatovanie matky, že maloletá zmenu subjektu nepožadovala, len sa vyjadrila, že zmenu nevnímala ako problematickú. Návrh na zmenu subjektu podala matka až po uplynutí trojročného podmieneného prerušenia konania voči jej osobe a daným návrhom sa nezaoberala v čase trvania jej podmienky. Poukázal na to, že matka nie je ochotná zmeniť svoje správanie, keď napr. neumožnila maloletej zúčastniť sa na svadbe v rodine otca, hoci bola o to požiadaná 3 mesiace vopred a maloletá mala o túto účasť záujem a neumožnila jej zúčastniť sa ani skautského letného tábora. Uviedol, že súdny znalec vyhodnotil výchovné prostredie u rodičov matky pre maloletú za nevhodné, avšak matka, napriek tomu trávi väčšinu času v domácnosti svojich rodičov. V ostatnom zotrval na svojich vyjadreniach.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca súhlasil s napadnutým rozsudkom. Mal za to, že zmena subjektu poskytujúceho odborné poradenstvo môže pomôcť maloletej zvládať výchovné prostredie u každého z rodičov s najlepším dopadom na maloletú.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. a II. zmeniť a výroku III. a IV. potvrdiť.

8. Súd prvej inštancie vo vzťahu k uloženiu výchovného opatrenia zmenou subjektu jeho realizácie, t.j. v napadnutom výroku I. a s tým súvisiacim výrokom II. vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne

právne posúdil a vyvodil z nej správny záver, avšak odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nie je potrebné určiť rozsah výchovného opatrenia a daný postup vyhodnotil ako nesprávny. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a na dôvody jeho rozhodnutia poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru o potrebe nariadenia výchovného opatrenia maloletej a rodičom v novom akreditovanom zariadení, vzhľadom na oboma rodičmi prezentovanú nutnosť pokračovať v psychologickej intervencii, na pretrvávajúce problémy, nedostatočnú komunikáciu rodičov, ich rozdielne výchovné postupy pri zverení maloletej do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov a nutnosť zabezpečiť maloletej zvládať výchovné prostredia u každého z rodičov bez akéhokoľvek negatívneho dopadu na ňu. V danej prejednávanej veci bolo potrebné prihliadnuť na vykonané dokazovanie, správu Centra Nádej zo dňa 18.05.2021, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že od roku 2015 na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 22P/46/2015-10, zo dňa 19.03.2015, prebieha výchovné opatrenie nariadené maloletej a rodičom v uvedenom centre, pričom ciele nariadeného výchovného opatrenia sa nenaplnili a ani nemohli naplniť z dôvodu, že po celý čas sa nezmenili okolnosti, v ktorých maloletá vyrastá. Tiež bolo potrebné vziať v úvahu maloletou prezentovaný nesúhlas s postupom psychologičky a vyslovené obavy, že informácie zdieľané v rámci sedenia budú otcovi opakovane poskytnuté. V tejto súvislosti považuje za potrebné doplniť, že pre poskytovanie psychologického poradenstva je dôležitá dôvera dieťaťa v psychologičku, ktorá bola určená centrom na prácu s maloletou. K námietkam otca ohľadom zisťovania názoru maloletej odvolací súd udáva, že maloletá je vo veku, kedy dokáže prezentovať svoje pocity a popísať priebeh poskytovaného poradenstva (§ 38 CMP). Pokiaľ otec spochybňuje vyjadrenie maloletej z dôvodu, že výsluch bol vykonaný počas obdobia výkonu starostlivosti o maloletú matkou, ktorá dieťa manipuluje, odvolací súd na dané námietky neprihliadal, dospejúc k záveru, že postup súdu prvej inštancie a spôsob pri zisťovaní názoru dieťaťa bol správny, súladný so zákonom a daným postupom nedošlo ani k porušeniu práva otca na spravodlivý proces. Argument otca o vyjadrení maloletej k zmene psychologičky, ktorá mohla byť docielená v pôvodne určenom zariadení, odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnený. Skutočnosť, že Centrum Nádej s rodinou dlhodobo pracuje a pozná jej genézu neznamená obmedzenie poskytovania psychologickej intervencie len na toto zariadenie, navyiac, ak samotné centrum už v minulosti žiadalo o zrušenie výchovného opatrenia a výchovné opatrenie v ňom realizované neprinieslo žiadané ciele. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj výhrady otca voči vzdialenosti Občianskeho združenia TENENET od bydlísk rodičov, nakoľko ide o dostupnosť 30 km, pričom ako vyplýva z obsahu spisu a zisťovania súdu, daný subjekt poskytuje služby aj v Bratislave. Ďalšie námietky otca spočívajúce v neschopnosti rodičov dohodnúť sa na výbere mimoškolských aktivít maloletej, vyslovených nedostatkov v starostlivosti matky o maloletú považoval odvolací súd v tomto konaní za irelevantné. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uložil výchovné opatrenie maloletej a rodičom bez časového ohraničenia s poukazom na ust. § 37 ods. 5, 6 Zákona o rodine. Treba zdôrazniť, že podmienky uloženia výchovného opatrenia upravuje ust. § 37 ods. 1 Zákona o rodine a v prípade, ak súd takéto opatrenie nariadi, je jeho povinnosťou sledovať a vyhodnocovať jeho priebeh, dosiahnutie účelu a cieľov, vrátane spolupráce rodičov. Účinnosť nariadeného výchovného opatrenia teda nemožno ponechať na obdobie viac rokov bez následnej kontroly jeho priebežných výsledkov a ich vyhodnotenia. Odvolací súd z uvedeného dôvodu zmenil napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že nariadené výchovné opatrenie určil v Občianskom združení TENENET, v Senci v rozsahu 20 hodín pre maloletú a pre každého z rodičov a jeho realizáciu ohraničil na dobu šesť mesiacov. Vzhľadom na formálne nedostatky vo výroku I. napadnutého rozsudku o uložení výchovného opatrenia, odvolací súd tento zmenil a doplnil o rozsah hodín poskytovaného poradenstva vo vzťahu k maloletej a rodičom. Odvolací súd uzavrel, že v odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zmene subjektu, v ktorom sa bude výchovné opatrenie realizovať.

10. Súd prvej inštancie vo vzťahu k výroku IV. vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej správny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia matke s ním navrhovaným účelom. Treba uviesť, že výrokom I. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uložil výchovné opatrenie obom rodičom, teda aj matke. Je nepochybné, že psychológ určený akreditovaným zariadením bude v rámci výchovného opatrenia pracovať a poskytovať odborné poradenstvo aj matke s cieľom dosiahnuť stav, kedy maloletá zvládne výchovné prostredie u každého z rodičov. Takto nariadené výchovné opatrenie reflektuje na námietky otca o správaní matky voči maloletej, o upriamovaní pozornosti na zhoršený

zdravotný stav matky a s tým súvisiace prežívanie maloletej, o rozdielnych prístupoch rodičov k maloletej týkajúcich sa vzdelávania a jej pomoci pri plnení školských zadaní. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o správnosti výroku IV. napadnutého rozsudku.

11. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a II. o uložení výchovného opatrenia zmenil podľa § 388 CSP a vo zvyšku, v napadnutých výrokoch II. a IV. (ktorým súd zmenil pôvodné rozhodnutie o uložení výchovného opatrenia) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).